

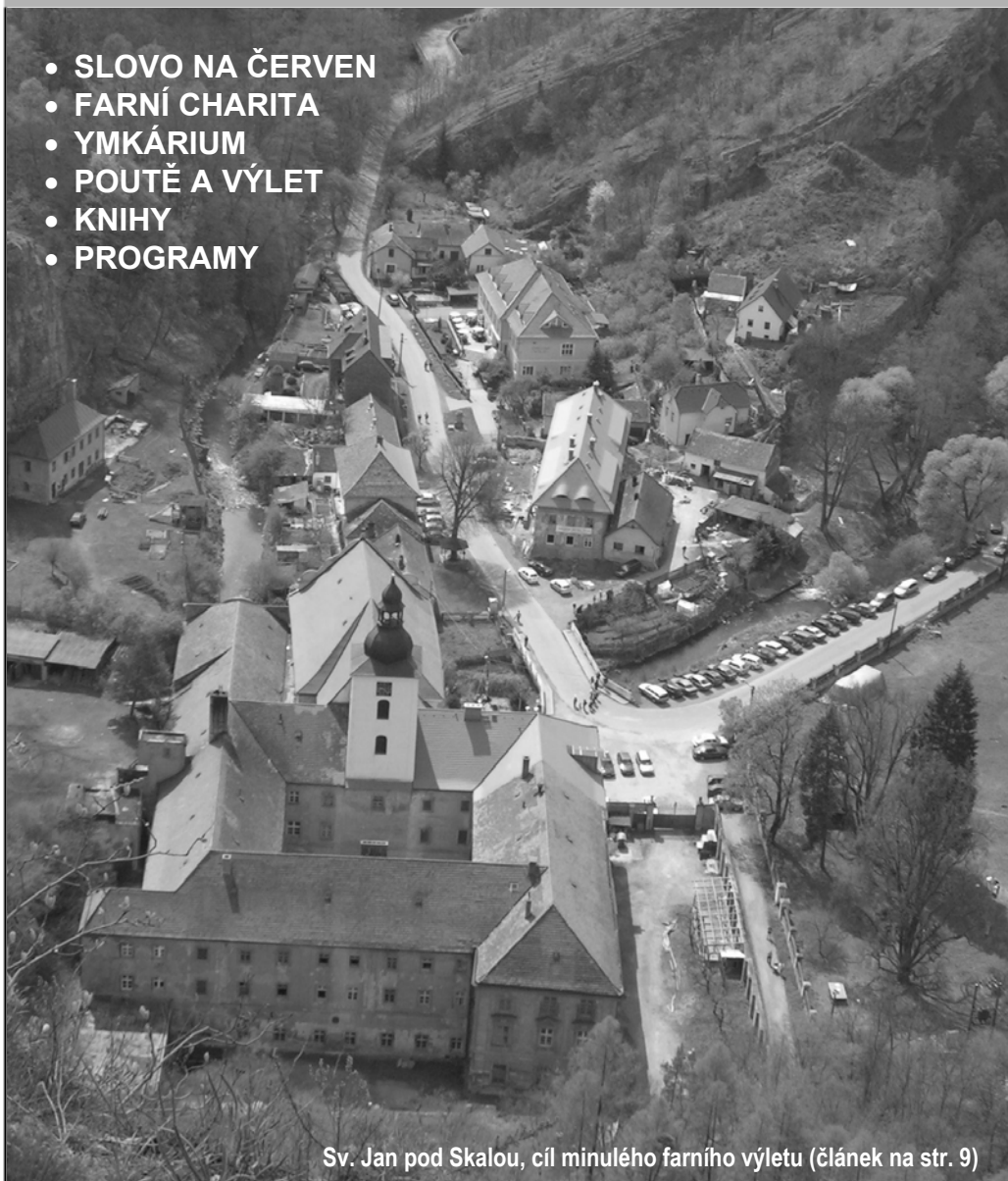

FCHODOVINY

6

Z PRAVODAJ FARNOSTI CHODOV • ROČNÍK 4 • 2005

- SLOVO NA ČERVEN
- FARNÍ CHARITA
- YMKÁRIUM
- POUTĚ A VÝLET
- KNIHY
- PROGRAMY

Sv. Jan pod Skalou, cíl minulého farního výletu (článek na str. 9)

ARCIBISKUPSTVÍ PRAŽSKÉ

CZ 119 02 Praha 1, Hradčanské nám. 16

tel.: ++420/ 220 392 111 fax: ++420/ 220 514 647 e-mail: apha@apha.cz <http://www.apha.cz>

Čís. jedn.: 3920/2005

V Praze dne 18. května 2005

P.T.

Václav Chroust,

farář

Římskokatolická farnost sv. Františka z Assisi

Na Sádkce 1296/18

149 00 Praha 4 Chodov

Vážený pane faráři, milý Václave,

z pověření pana kardinála Tě informuji, že vyhověl Tvé žádosti o umožnění nástupu sabatického roku, a to ke dni 1. července 2005. K témuž dni budeš na vlastní žádost uvolněn z úřadu faráře v Praze Chodově, členství v komisích a ostatních ustanovení, které v diecézi zastáváš. Zpovědní pravomoc Ti i nadále zůstává. Tvůj opětovný nástup do duchovní služby je stanoven na 1. červenec 2006.

Pan kardinál rovněž souhlasí s tím, že se po dobu uvolnění z pastorační služby budeš věnovat hospodaření. Leží mu však na srdci, abys během tohoto roku neztratil kontakt s ním a s diecézí. Proto je vhodné, abys během této doby dal vícekrát o sobě vědět, nejlépe osobně nebo alespoň písemně.

Zároveň bych Ti rád poděkoval jménem pana kardinála, jménem svým i za celou arcidiecézi za všechnu práci, kterou jsi v diecézi pro Kristovo evangelium až dosud vykonal, ať už jako duchovní správce na různých a často velmi nesnadných místech, kde sis vždycky získal respekt, důvěru i oblibu farníků, nebo jako formátor mladých kněží, či člen různých poradních grémií arcibiskupa.

Přeju Ti, aby Ti toto období přineslo s Božím požehnáním také všecko, co od tohoto kroku očekáváš.

V Kristu

ThDr. Michael Slavík
generální vikář

Co.: III. pražský vikariát

Červen je poslední měsíc před prázdninami.

Prázdniny jsou časem načerpání sil, odpočinku, k regeneraci.

Po dohodě s panem kardinálem nastoupím na začátku prázdnin tzv. sabatický rok. Doufám, že to bude doba dobře a smysluplně využitá, abych mohl s novým nasazením a chutí nastoupit tam, kde mě bude potřeba.

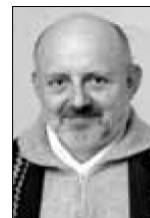
Skoro pět let jsem usiloval o stavbu nového kostela. Nebyl týden, aby nebylo nějaké jednání - spíše několik - ohledně této zamýšlené stavby. V minulém roce se podstatně změnila představa o financování této stavby ze strany arcibiskupství. Nenašel jsem dost odvahy tuto novou koncepci přijmout, a proto jsem v říjnu minulého roku podal rezignaci na místo faráře na Chodově a požádal jsem o umožnění nástupu tzv. sabatického roku.

Pan kardinál mě vyzval, abych tuto žádost odložil právě k začátku prázdnin s tím, že ho mám v březnu navštívit, abychom si upřesnili své představy o financování tohoto záměru. Návštěvu jsem vykonal a poprosil jsem, abych mohl sabatický rok nastoupit. V průběhu května si mě pan kardinál ještě zavolal a ptal se mě, jak hodlám toto období prožít. Vysvětlil jsem mu, že budu v tomto období pracovat na statku svých rodičů. Pan kardinál mě chtěl získat k tomu, abych okamžitě nastoupil v jiné farnosti, kde nebudu mít problémy se stavbou nového kostela. Ale nechtěl jsem od této dohody ustoupit. Chápu, že pan kardinál má o jednu starost navíc, ale nechtěl jsem být nezodpovědný a jít do stavby, kde nemám jistotu, že budou prostředky na její dokončení.

Milí farníci, již několikrát jsem vás ujistil, že je mi s vámi dobře. Teď už můžu říct, že mi bylo s vámi dobře. Jste skvělá farnost a moc dobře jsem se u vás cítil. Chci vám tímto poděkovat za pět a půl roku, kdy jsem byl mezi Vámi šťastný. I nadále se budu za vás modlit a věřím, že mě všichni neodsoudíte, ale třeba alespoň někdo mě pochopí. Ještě jednou vám děkuji za všechno krásné, co jsem zde prožil.

Je to letos 23 let, co jsem knězem. První rok jsem byl bez tzv. státního souhlasu. Dalších 22 let jsem prožil ve službách pražské arcidiecéze. Nejdřív dva roky v Plzni, pak sedm let na Tachovsku, osm let v Roudnici n. L. a pět let u vás na Chodově. Všude jsem byl rád. Všude mě skvěle přijali a za to jsem vděčný. Věřím, že i nastávající období bude velikým darem a požehnáním nejen pro mě, ale i pro druhé, které mi Pán postaví do cesty. Omlouvám se vám, pokud jsem nenaplnil vaše očekávání. Omlouvám se vám, jestli jsem vás čímkoliv zklamal nebo vám nějak ublížil. Prosím Pána, aby vám mnohonásobně vynahradil to, co jsem vám nebyl schopen dát.

Prosím, abyste s otevřenou náručí přijali mého nástupce. Je to odvážný kněz. Představí se vám na prezentaci stavby KCMT 31.5. v 19.30 ve farním sále. Vážím si jeho schopností. Je to dominikán Metoděj Kočí, který byl doposud farářem u Sv. Matěje v Dejvicích. Nepochybuji, že stavbu nového kostela zvládne a fandím mu. Slibuji, že jeho i vás budu provázet modlitbou. Považujete-li můj krok za nesprávný, pak prosím za odpuštění.

P. Václav

Zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé, na poslední schůzi farní rady chodovské farnosti při diskusi o stavbě komunitního centra Matky Terezy padla jedna důležitá otázka: „Potřebuje farnost komunitní centrum, vždyť k čemu je farnosti stávající Křesťanské centrum Jižní Město a v něm maličká Farní charita?“

Nemusím psát, že tato otázka zvedla ze židle přítomné vedoucí pracovníky obou zmíněných organizací. Oprostím-li se ale od soukromých emocí, je určitě třeba se nad touto otázkou zamyslet. Je to otázka nasměrování práce církevních organizací jako celku. Tento problém řeší manažéři všech církví a církevních organizací všech denominací.

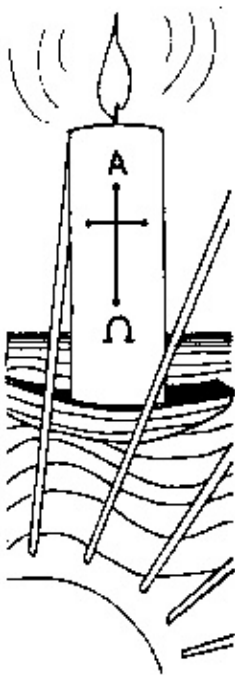
Zásadní je otázka, co vlastně církev od organizací, které zřizuje, očekává. A v tomto okamžiku se můžeme vydat různými cestami. U věřících často vnímám představu, že církevní organizace by měly sloužit především věřícím své církve. Tedy služba dovnitř, do vlastních řad. Mnoho telefonátů s žádostí o pomoc začíná slovy: „Já jsem věřící katolík...“ Jsem věřící, praktikující křesťan, chodím pravidelně do kostela a učím děti náboženství. Kromě toho už poměrně dlouho řídím Farní charitu Chodov. Již mnoho let žiji v tradičním církevním prostředí. Všichni moji blízcí přátelé jsou věřící, všech denominací. Často mám pocit, že naše společenství jsou uzavřená. Žijeme své životy uvnitř úzkých společenství s vlastními pravidly. Pro člověka zvenčí (dokonce i pro věřící jiné denominace) bývá obtížné do těchto kruhů proniknout, jako bychom pro ně ve svých společenstvích neměli místo. Můžeme se samozřejmě vydat touto

cestou, cestou uzavřených společenství a izolace. Potom budeme logicky směřovat i práci církevních organizací pouze do vlastních řad. Pak samozřejmě farnost nepotřebuje ani Křesťanské centrum Jižní Město, ani Farní charitu s rozsahem působnosti přes šest farností, natožpak stavbu komunitního centra za 110 000 000 Kč. Stačí pár dobrovolníků, kteří se postarají o děti, mládež a seniory farnosti se zázemím v kostele a na faře.

Jenže já nevnímám úkol církve tak, že máme „ostře střežit vlastní hradby“ a nikoho za ně nepustit. V Písmu je na mnoha místech napsáno, že Boží milost je otevřena všem. Úkolem

křesťanů je zvěstovat Boží slovo, pomáhat a sloužit. Evangelizace a pastore. Máme být solí země a světlem světa. Pokud uzavřeme svá světla pod poklop církevních společenství, nikdo kromě nás to světlo neuvidí. A právě tady vidím obrovský význam profesionálních církevních organizací, které jsou otevřené službě mimo vnitřní řady církve. Vynášíme světlo křesťanství tam, kde o něm nikdo neví, nebo má zcela zkreslené představy. A to je ta druhá cesta, kterou můžeme jít. Cesta otevření uzavřeného společenství veřejnosti. A tak nacházejí mnozí pomoc, přátelství, pochopení a přijetí v církevních organizacích, které při farnosti na Chodově působí. Děti a mládež v nízkoprahových klubech a sportovním klubu, matky s dětmi v mateřském centru, které provozují různé církevní organizace v budově

Křesťanského centra JM. A nemocní, postižení, senioři a současně i jejich rodinní příslušníci v terénních službách Farní charity Chodov, která má v KCJM svou kancelář a sídlo (uznávám, že ta kancelář je maličká). Všechny organizace sídlící v KCJM se navzájem znají a spolupracují. Vnímám KCJM jako zdařilou ukázkou ekumenické spolupráce v praxi. Svými službami všichni společně zvěstujeme Boží lásku a ukazujeme, že křesťanství zdaleka ještě není

mrtvé a překonané a že může přinést mnoho dobrého i lidem, kteří jsou nevěřící. A třeba se někteří z našich klientů obrátí, uvěří a i pro ně se otevře nová cesta života.

Můžete jistě namítnout, že to je hezké, ale k čemu je to vám jako věřícím chodícím do kostela a kaple na Chodově. Naše služby jsou samozřejmě určené všem, tedy i vám. Navíc veřejnost asi moc nesleduje, kdo jde v neděli na mši a kolik je uvnitř věřících a co tam dělají. To je asi každému jedno. Ale spokojený klient, jeho blízcí a spokojení rodiče dítěte, či mladé lidi navštěvující některou z aktivit v KCJM si určitě všimnou a budou o tom mluvit. Pan kardinál říkává, že Charita a církevní organizace obecně jsou vizitkou nebo výkladní skříní církve. Jsme to, co je vidět, taková ta tykadla, která jsou natažena z církve ven k veřejnosti. Sloužíme, pomáháme, a tím zároveň zvěstujeme nebo se o

to alespoň z plných sil snažíme. Jsme vaše vizitka, výkladní skřín.

Každý z vás si může položit otázku, co vlastně chce. Chce pouze chodit do kostela, žít si v klidu svůj život a nanejvýš předat víru svým dětem, nebo chceme, aby bylo křesťanství živou nabídkou a pomocí každému v našem okolí?

Eva Černá

NOVINKY Z KŘESŤANSKÉHO CENTRA

Dnes bych chtěl pokračovat v představování organizací a aktivit, které najdete v KC. Tentokrát jsem si dal po internetu dostaveníčko s Teodorou Žurkovou vedoucí nízkoprahového klubu pro mládež „Ymkárium“.

Odkud se vlastně vzal název „Ymkárium“?

To je celkem prozaické, ale vlastně i poetické: jelikož je zřizovatelem našeho klubu o.s. Ymca Praha, které patří k celosvětové organizaci YMCA (Young Men Christian Organisation), byla snaha dát tuhle příslušnost najevo už samotným názvem. Proto Ymkárium. A koho napadnou asociace jako „akvárium“, „terárium“ apod., jistě se

neplete. Odpovídá tomu totiž atmosféra v klubu. Ať už svou barevnou výzdobou nebo prostě tím, že se snažíme, aby se naši mladí návštěvníci (v sociální službě se užívá termín „klienti“) cítili jako „ryby ve své vodě“.

Jak se projekt zrodil?

Původně se hledaly vhodné prostory pro tradiční ymkařskou aktivitu TenSing (Teenagers Singing). Je to skupina mladých lidí, kteří spolu zpívají, hrají divadlo ... prostě spolu tráví čas nějakým tvůrčím způsobem. Na podzim r. 1999 se naskytla možnost přebudovat nepoužívaný hospodářský

pavilon školky v areálu Křesťanského centra na Jižním Městě. Tuto nabídku YMCA přijala a díky tomu, že se na práci podílelo 60 dobrovolníků, se mohl už 14. 3. 2000 klub slavnostně otevřít.

Ihned se zde začaly scházet dvě TenSingové skupiny a byl zahájen zkušební provoz dalších programů. Ty od října 2000 začaly naplno a možná i díky zakoupení stolního fotbalu se podoba činnosti klubu přiblížila nízkoprahovým zařízením.

KŘESŤANSKÉ
CENTRUM JIM

Takže ve stolním fotbálku vidíš základ vaší práce?

Ono je to spíš tak, že fotbálkem to třeba může začít, ale mělo by to jít dál i bez něj. Tehdy tu byl nově vybudovaný klub na místě, kde YMCA dosud nepůsobila a neměla s místními lidmi žádné vazby. Část prostoru a času klubu využíval TenSing, ale zbytek se zdál nevyužitý.

Kromě toho tu bylo několik ymkařských dobrovolníků, kteří měli energii a chuť se věnovat práci s dětmi a mládeží. Tak se utvořil Volný Prostor (jak doteď nazýváme otevřené hodiny Ymkária). Jeden nebo dva dobrovolníci se uvázali k pravidelné službě, kdy se klub otevíral pro děti z ulice. Ty si mohly přijít posedět, popovídat, poslechnout hudbu, dát si občerstvení a hlavně si zahrát nějakou tu hru. Ping-pong, šipky, stolní hry atd. No a stolní fotbálek, to je velká atrakce. Tak velká, že mladý člověk překoná ostych a překročí práh neznámého prostoru.

A jaké jiné aktivity se u vás dějí? Jak to tedy jde dál i bez fotbálku?

Ono je to totiž tak, že fotbálek i všechno ostatní jsou jen prostředky k navázání vztahu s našimi klienty. Těžiště práce se v Ymkáriu postupně

posunulo od volnočasových aktivit k sociální službě, a tak se dnes můžeme prohlásit jako nízkoprahové zařízení. To je přímo termín uznáný Ministerstvem práce a sociálních věcí – stejně jako jsou např. azylové domy, různé poradny, stacionáře apod. Uznání naší práce z hlediska MPSV je důležité pro naše sdružení zejména kvůli financování a to naše klienty nemusí zajímat. Pro ty je podstatné, co je za tím, proč k nám chodí. Kdyby ses jich na to zeptal, řekli by asi něco jako „no protože si tam můžem zahrát fotbálek, pučí nám diablo a snickersky tam mají levnější než vedle v krámu“. Ale ten, kdo k nám chodí už delší dobu, by třeba řekl, že nejradši chodí v úterý, protože má službu Jirka a s tím je vždycky sranda. A nějaká holka zas chodí ráda za Bárrou, protože si s ní dobře pokecá.

Pokud nějaká aktivita stojí za zvláštní zmínku, tak je to zkušebna, která funguje dost nezávisle, a využívá ji dohromady kolem 15 kapel. Za její chod zodpovídá Jakub Roun, který je zároveň dobrovolníkem na službách Volného prostoru.

Kdo k vám chodí?

Naší cílovou skupinou jsou děti a mládež mezi 11 a 18 lety.

Když ale přijde někdo s mladší sestrou nebo bráčkou, tak je samozřejmě nevyhodíme. No a sem tam se staví i odrostlejší klienti, takže tu máme občas partičku lidí přes dvacet let. A taky si k nám vodí psy a i jiní tvorové jsou tu vítáni.

Mohla bys nějak charakterizovat průměrného návštěvníka klubu?

No tak třeba tím, že nikdo z nich není průměrný. Jsou to většinou velmi svérázné osobnosti, jen si toho často v jejich okolí nikdo nevšimne, natož aby si to oni sami o sobě mysleli. Tohle nízké sebevědomí má pak různé nešťastné projevy, jako je přemíra kouření a sklony k užívání jiných drog, šikana, nuda, flákání se, krádeže atd. atd. To se snažíme naší činností zmírňovat a nahrazovat něčím smysluplným, aby se ti mladí lidé mohli ukázat v něčem dobrém, šikovně a schopně.

Jaký je váš pracovní tým?

Ten já si už delší dobu nemůžu vynachválit. Díky různým grantům, zejména od Agentury Mládež, jsme teď už tři zaměstnanci a nemusíme se tak spoléhat jen na dobrovolnickou práci. Já pracuju na největší úvazek a mojí rolí je vedení klubu a týmu a zároveň účast na službách. Další služby zastávají

Bára Siňorová a Jirka Horák, což jsou studenti sociální pedagogiky a teologie na VOŠ Jabok. Z Jaboku máme taky již zmíněného Jakuba Rouna a pak jsou neméně podstatní dobrovolníci Hančí, Adélka a Eliška.

Co tebe osobně přivedlo do Ymkária?

Já jsem taky studovala Jabok a ještě před skončením školy jsem hledala práci v oboru, abych si vyzkoušela, jestli „na to mám“. Jelikož v Ymkáriu

zrovna hledali někoho na částečný úvazek, dalo se to dobře skloubit se studiem. Ale nebylo to tehdy jen tak jednoduché, protože jsem dělala pohovor asi týden po operaci štítné žlázy, při níž jsem utrpěla zranění hlasivek, a tak jsem své vize a zkušenosti se sociální prací sdělovala v sípotu a chrapotu a zároveň s nejistotou, jestli se mi hlas uzdraví nebo ne. Risk, s nímž mě šéfová Hanka Šormová přijala, se doufám vyplatil. Mně tedy ano, protože jsem se toho v Ymkáriu

už spoustu naučila a poznala mnoho zajímavých lidí.

Díky za rozhovor.

Filip Malý

YMKÁRIUM

hledá SOCIÁLNÍHO PRACOVNÍKA

na období 20.6.2005 – 31.12.2005 (s možným pokračováním v dalším roce).

Náplň práce: vytváření otevřeného a přátelského místa s takovou nabídkou, která odpovídá potřebám a zájmům mládeže ze sídliště, koordinace provozu klubu, metodické vedení pracovního týmu (pracovníků a dobrovolníků).

Úvazek: 30 hod. týdně

Nabízíme: hrubou mzdu 10 000,-Kč/měsíc formou DPČ, možnost 1 měsíce volna o prázdninách, skvělý tým spolupracovníků a dobrovolníků, možnost dalšího vzdělávání v oboru (semináře, mezinárodní kontakty YMCA apod.).

Měli byste být: samostatný/-á a iniciativní, tvořivý/-á a podnikavý/-á, absolvent VOŠ/ VŠ (Bc.) sociálního nebo pedagogického zaměření, starší 21 let, mít zkušenosti s prací s mládeží (nejlépe v nizkoprahovém klubu), kladný vztah ke křesťanství a samozřejmě čistý trestní rejstřík.

Uzávěrka přihlášek: 6.6. 2005

Kontakt: YMCA Praha, Hana Šormová, Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, tel. 224 872 128, 602 834 923, e-mail: praha@ymca.cz.

Pout' do Říma

Moje pout' do Říma a za svatým Františkem začala jednoho březnového sobotního rána, kdy jsem přijela na mši svatou o autobus dříve a řekla si, že když mám chvilku času, že si přečtu nástěnky v chodbě. Při pročítání nabídky na farní pout' za svatým Františkem a do Říma mi běželo v hlavě, že už jsem dost stará, pořád na mě doléhají nějaké zdravotní trable, kdoví kolik toho mám ještě před sebou a že by do toho Říma křesťan aspoň jednou za život se vydati měl. K tomu se přidalo našeptávání, že když je to farní pout', že bych neměla stát stranou. I přišla jsem domů a přednesla svůj inspirovaný nápad. Protože můj muž je dobrák, napřed odsouhlasil, ať jedu a posléze přistoupil na to, že pojede se mnou. Tak jsme se tedy 20. dubna v podvečer vydali z parkoviště u kostela na cestu a spolu s námi otec Vladimír, Standa Glac, dvě sestřičky od Školských sester, část party z Lesní školy modlitby, další farníci, několik dalších účastníků předešlých poutí z jiných farností (na jesličky, do Lurd apod), pár lidí z Moravy (odkud byli řidiči s autobusem), celkem 35 lidí + 2 řidiči. Pout' vedl františkán třetího řádu pan Landkammer a pomáhala mu Maruška Doležalová.

Po noci v autobuse jsme ráno byli ve sluncem zalité Padově. Město teprve vstávalo. My jsme plánovali krátkou zastávku na mši svatou, kterou jsme měli možnost okamžitě slavit v jakési horní kapli areálu, moderní, příjemné a nás přijímající. Pak jsme si prohlédli vlastní baziliku sv. Antonína Paduánského (jsou zde hlasivky, jazyk, čelist a hrobka s kosterními pozůstatky sv. Antonína). Přes Parco della Vala (park se sochařskou výzdobou) jsme šli ke kostelu sv. Justitiány, kde jsou vedle ostatků svěťice údajné hrobky sv. Matouše a Lukáše (bez ostatků). Pak jsme pokračovali dále autobusem na vrch La Verna, kde sv. František obdržel stigmata. Dnes je tam františkánský klášter, kde jsme se zúčastnili odpolední pobožnosti začínající v bazilice a po krásných zpěvech gregoriánských chorálů pokračující procesím do kaple stigmat. Tam pokračovaly snad litanie, další zpěvy a návrat bratří do baziliky.

Následující den začínal asi 4 km od historického centra Assisi mši sv. v bazilice Santa Maria degli Angeli, ve které se nachází kaple Portiuncula - místo Františkem velice milované a vysoce

posvátné pro mnoho významných událostí z jeho života i místo, kde přijal sestru smrt. Dostalo se nám té cti, že naše mše sv. byla slavena právě v této kapli. Pak jsme pokračovali do Assisi. Je to krásné městečko z vápence, s úzkými uličkami připomínající bílá města na Jadranském pobřeží, které má spoustu bazilik, kaplí - zdaleka jsme je nestihli všechny navštívit. Nejvýznamnější památkou byl pro mne kříž (dnes v bazilice sv. Kláry), ze kterého Kristus promlouval k Františkovi. Pak už jsme pokračovali do Říma.

bazilika sv. Františka

V Římě jsme se ubytovali v poutním domě Velehrad, kterému vládnou 3 otcové salesiáni, kteří nás také střídavě (tedy otec Vojtěch a otec Milan) provázeli památkami se zasvěceným výkladem (zatímco otec Jiří řídil jako správný ředitel dům). Kromě katakomb a významných basilik jsme navštívili i mnohá místa spojená s naší historií - baziliku sv. Praxedy, kde je pochován Jan z Jenštejna, místo odpočinku kardinála Berana v bazilice sv. Petra, titulární kostel arcibiskupa M. Vlka - chrám sv. Kříže Jeruzalémského. Některým se podařilo navštívit baziliku sv. Bartoloměje, kde jsou relikvie sv. Vojtěcha. Viděli jsme sochu sv. Jana Nepomuckého u mostu Ponte Milvio, někdo navštívil hrob Jana Pavla II, jiní Vatikánská muzea se Sixtinskou kaplí.

Za sv. Františkem jsme se vydali z Říma do Rietského údolí - navštívili jsme Fonte Colombo, kde sepsal svou řeholi a podstoupil drastickou oční operaci, Greccio, kde nechal prvně postavit jesličky. Dnes tam je výstava jesliček z celého světa (od nás z kukuřičného šustí se spoustou postav) a La Foresta, kde sepsal Sluneční píseň. Dnes jsou na těchto místech františkánské

kláštery, v La Foresta provozují odvykací sanatorium pro narkomany. Po návratu do Říma jsme také navštívili San Francesco a Ripa, místo, kde František při svých pobytech v Římě přespával v ubytovně benediktinů na kamenném polštáři.

A náš kontakt se Svatým otcem? Mnozí se zúčastnili mše sv. na Petřském náměstí, při níž byl uváděn do úřadu. Jen tato událost by vydala na samostatné povídání. Blízký kontakt zažili účastníci středěční dopolední audience na náměstí sv. Petra.

Pak už jsme se srdečně rozloučili s velehradskými otci a vydali se směrem na Sienu, kde byla naše poslední zastávka. Tam jsme navštívili baziliku sv. Dominika (tedy jen někteří, neboť tam někteří už byli, a někteří se neodhodlali dát vstupné) a sv. Františka, kde jsou

uchovávány konsekrované hostie, které již asi 200 let nepodléhají zkáze. Po asi hodinovém volném programu jsme se opět sešli u autobusu a pokračovali do Prahy, kam jsme dorazili před polednem 28.dubna.

Možná byste spíše než popis pouti uvítali svědectví o velkých událostech, které pouť přinesla. Já vidím její význam takový, jaký byl František - prostý, ale velký, význam, který bude přinášet ovoce pro farnost i pro jednotlivce ještě po dlouhý čas.

P.S. Další pouť je plánována na září 2006. Malý vzkaz organizátorům - bylo by dobré, kdyby účastníci dostali předem informace, které byly prezentovány cestou v autobuse o místech, která jsme navštívili. Bylo by tak možné se na pouť lépe připravit a více si ta místa užít.

Farní výlet

V sobotu 30.4. jsme se sešli v 8.30 hod na Smíchovském nádraží. Odtud jsme jeli vlakem do Srbska. Jelikož účastníky byly hlavně rodiny s menšími dětmi a také kočárky, rozhodli jsme se pro nenáročnou a pohodlně sjíždnou žlutou značku podél řeky. Byl krásný, slunečný den a my jsme se za přátelského rozhovoru, v doprovodu pobíhajících dětí, kochali jarní přírodou.

Okolní skály už zdobily zářivě žluté trsy tařice. Díky pozdějšímu nástupu jara jsme se těšili z jarních kytiček a čerstvé svěží zeleně. Cesta vede krásným údolím potoka Loděnice, přes obec Hostím, kde jsme udělali občerstvovací zastávku. Kolem poledne jsme dorazili do kýženého cíle, Sv. Jana p. Skalou, kde jsme se naobědvali a prohlédli si také poutní místo sv. Ivana. Po delší přestávce vystupujeme na vyhlídku. Výhled do malebné krajiny nikdy nezkame. Z vyhlídky pokračujeme nyní po značce naučné stezky do Solvayových lomů, v bývalém lomu Paraple. Tam zrovna zahajují turistickou sezónu se vši parádou, a tak si můžeme prohlédnout historické automobily, stroje a motory, občerstvit se a povozit malým motorovým vláčkem. Setrváváme po zbytek odpoledne a bavíme se. Postupně se naši účastníci trousí na zpáteční vlak. Naučná stezka nás navede na turistickou červenou značku, po které míříme k Bubovickým

vodopádům. Stav vody je na jarní období nezvykle nízký, ale přece jen v Bubovických vodopádech voda je. Naše zbývající skupinka zdolává náročná místa s obtížemi, ale zvládáme to (i s hlubokým kočárkem). Poslední zastávka je u Kubrychtovy boudy, kde dojíždíme zbylé zásoby a spěcháme na večerní vlak. Jsme už docela unavení, ale výlet se povedl.

Proč pořádám farní výlety?

Účelem těchto akcí je sejit se, seznámit se, popovídat si a poznat se i v jiném prostředí, kde je víc prostoru a příležitosti ke sblížení nás farníků. Je milé pak na mších potkávat své známé místo povědomých „obličejů“. Někdy zase na shledanou se těší

Barbora Palečková.

Farní pout' na Svatou Horu

Hlavním smyslem naší letošní farní pouti bylo zúčastnit se bohoslužeb a modlit se za nová kněžská a řeholní povolání, kterou uspořádala pražská arcidiecéze na Svaté Hoře v sobotu 7. května 2005. Mše svatá se konala na prostranství před bazilikou Nanebevzetí P. Marie v blízkosti mariánského sloupu za krásného slunečného počasí za účasti mnoha věřících, včetně mládeže, dětí a 45 kněží.

Hlavním celebrantem byl kardinál Miloslav Vlk, dále byli přítomni biskupové Malý a Herbst, gen. vikář Michael Slavík a mj. také náš „známý“ P. Pavel Semela. V promluvě kladl p. kardinál největší důraz na nutnost vytvoření podmínek pro vznik duchovních povolání, což je především společná modlitba v rodinách a spontánní rozhovor s dětmi o těchto povoláních. V žádném případě nebránit klíčícímu zájmu o kněžskou nebo řeholní službu. Apeloval zvláště na mladé rodiny, aby se nebránily přijmout od Pána více dětí, aby měl později koho povolávat. Jako trvalý úkol nám ovšem kladl na srdce modlitbu na tento úmysl, ať již ve farních společenstvích či rodinách.

Po skončení bohoslužby jsme autobusem odjeli do Rožmitálu pod Třemšínem, městečka známého především jako místo působení Jakuba Jana Ryby (letos uplyne 240 let od jeho narození a 190 let od jeho úmrtí). Zde se někteří odebrali na oběd do restaurace, několik účastníků pouti navštívilo Městské muzeum. Kdo se rozhodl pro muzeum, určitě nelitoval. Je sice malé, ale obsahově bohaté. Poté jsme spolu s vynikající, pro věc zapálenou, mladou průvodkyní odjeli do Starého Rožmitálu, abychom si prohlédli farní kostel Povýšení sv. Kříže a poslechli varhany, na které hrával J. J. Ryba. Varhany jsou po opravě skutečně původní a mají nádherný zvuk (dětí si na ně mohly zahrát). Možná, že málokdo ví, že J. J. Ryba zkomponoval více než 1500 hudebních děl.

Poslední zastávkou naší pouti byl Památník obětem zla v Plzni, doslova vlastnoručně vytvořený p. Lubošem Hruškou. Této tzv. meditační zahradě věnoval více než 30 let svého života. Nejprve jsme shlédli v nově postavené kapli M. Kolbeho videokazetu namluvenou p. Hruškou o jeho životě. Zvláště jeho vyprávění o pobytu ve vězeních a pracovních táborech přes Bory, Leopoldov, Jáchymov a další nikoho z nás nenechalo lhostejným. Posléze jsme se vydali do vlastní zahrady prohlédnout si i zamyslet se u 14 originálních, v pískovci vytesaných zastavení křížové cesty. Plní dojmů a nových poznatků jsme se s Boží pomocí kolem 20. hodiny všichni v pořádku vrátili zpět do Prahy.

Hana Samková

Zpívání Pánu i pro radost nám všem

Asi všichni, co mají nebo měli dospívající děti vědí, jak je těžké je něčím zaujmout, natož je pro něco nadchnout. A tak, když Radek Tichý loni v září nabídl mé patnáctileté dceři, jestli nechce chodit do sboru zpívat „taizovky“, jsem si v duchu říkala, že to asi nebude mít u ní úspěch. Nástupem puberty totiž rušila jednu aktivitu za druhou. Navíc, když jsem si uvědomila, jaká hudba duní z jejího pokoje a odrovnává mě, když se připotácím domů z práce... že by ji oslovila duchovní hudba... to se nedalo vůbec předpokládat.

Za těch necelých deset měsíců jsem se ale nestačila divit. Ne, že by mě z jejího pokoje už nikdy nic neohlušovalo, ale slyšet ji, jak si občas prozpěvuje taizovky, jak se pere s polštinou, jak je alergická na to, aby jí o deset let mladší brácha

nepomačkal noty... no prostě vidět, že ji to baví... bylo překvapující. Za tu dobu jsem mohla také sledovat, jaké množství vystoupení sbor absolvoval, na jeden z nedávných koncertů - u sv. Ignáce jsem se byla podívat - a byl to úžasný zážitek. Pokud jen trochu časově zvládám, tak si jdu naše zpěváky poslechnout na úterní mši a jejich zpěv je pro mě vždy pohlazením po duši, je to takový bonus kromě prožitku z bohoslužby.

Beru to vše za malý zázrak - možná i je, ale určitě na tom má velkou zásluhu Radek, v jakém duchu sbor vede, že dokáže oslovit mladé různého věku. Myslím si, že sladit a zvládnout takovou bandu mládeže, která se neustále rozrůstá, nemusí být vždy úplně jednoduché. A tak bych mu ráda moc poděkovala a popřála všem úspěch nejen v létě při vystoupení v Mezinárodním sboru v Německu, ale i chuť a sílu do další práce.

Dáša Kailová

TAIZÁCI • v úterý 7.6. od 19 hod. v kostele sv. Františka pořádáme koncert (náhradou za ten zrušený 31.5.) z našeho repertoáru: AFRICKÉ PÍSNĚ • SPIRITUÁLY • PÍSNĚ CHEMIN NEUF • DUCHOVNÍ SKLADBY (koncertu předchází mše svatá s písněmi z Taizé a adoratione).

Motýl

ALPHONSE DE LAMARTINE (1790-1869)

*S jarem se narodit, s růžemi umřít v kráse;
Na křídlech vánku plout po nebi omytém;
Houpat se na klíně květu, jenž otvírá se,
Opít se vůněmi, světlem a blankytem;
Střásaje, ještě mlád, prach lpící na křídlech,
Ke klenbám věčnosti odlétnout jako dech:
A to je čarodějný osud motýla.
Je touze podoběn, jež hledá zas a zase
A bez ukojení jen všeho dotýká se,
Aby se pro rozkoš do nebe vrátila.*

Vůně

Znáte to: Někdo mrkne těsně před hodinou zemáku na mapu Evropy a napiše písemku ze slepé mapy na jedna – inu, vizuální typ. Jiný slyší jednou nějaký šlágr v rádiu a už ho brnká na kytaru – tomu se říká hudební paměť. Já jsem na vůně. A protože jsou vůně charakteristické pro jaro, které se užžž překuljuje v léto, rád bych tu dnes Bohu poděkoval, že nám dal smysl čichu (i když cítíme jen zlomek toho, co kupříkladu psi).

Nos nám signalizuje, když rozkvétají jabloně, když se blíží dobré jídlo nebo nám milá osoba, ale i že jdeme kolem vepřína nebo že ze Spolany Neratovice zase unikl chlór. Vedle těchto obvyklých funkcí čichu je tento smysl také médiem paměti. Vůně s sebou někdy přináší velmi krásné vzpomínky.

Tuhle jsem si například koupil zpěvník kytarových kostelních písní „Svitá“ a když jsem otevřel jeho modré plastové desky a vydechl na mne závan čerstvého tisku, vrátila se mi okamžitě doba, kdy jsme v osmdesátých letech těsně po křtu chodili na skautském táboře v západočeském pohraničí na bohoslužby do vesnického sboru. Podobně vonívaly tamní zpěvníky a stejně čerstvě nám voněly stránky právě zakoupené Bible, kterou jsme tehdy objevovali. Proto když mne někdy přepadá skleslost, otvírám tenhle zpěvník a dýchám jako doping jeho stále ještě nevyvadlou vůni.

Protože mám rád vůně, hrozně špatně jsem v předchozích zaměstnáních snášel kanceláře s klimatizací. Člověk si tam nastaví jedním čudlíkem teplotu, druhým vlhkost a celý den je v místnosti stejně. Za oknem se střídá počasí, denní i roční doby, ale vy to ani nevíte, protože pořád zíráte na monitor počítače. Maximálně ucítíte čerstvou kávu nebo rohlík se šunkou, kterým se cpe kolega u vedlejšího stolu.

Čich, a s ním i ostatní smysly, je dobré pěstovat, kultivovat. Tomáš Akvinský tvrdil, že „smysly jsou bránou duše“. Čeho si nevšimneme čichem (zrakem, hmatem, sluchem nebo chutí), zůstane nám nepřístupné navždy. Když budeme naopak vnímaví k bohatosti čichových vjemů a k poselství, které nám různé vůně přináší, rozšíříme škálu cestíček, kterými se k nám dostávají Boží impulzy pro náš život.

Filip Malý

Knihy k zakoupení v kapli sv. Ludmily

I na červen bychom Vám rádi nabídli některé tituly, které můžete najít v kapli KC. Koupí knížky přispějete na občanské sdružení Kamínek, které se věnuje práci s dětmi a mládeží.

Chyťte BYCHA napínavý příběh se 70 úkoly a hádankami:

Klára a Jan Smolíkovi, Portál, 165 Kč

Každý z čtenářů se může zúčastnit dobrodružného putování do tajemné země za školní tabulí. Nesmí se však zaleknout hádanek, hlavolamů a labyrintů, které na něho číhají na stránkách této knížky. Kniha je určena čtenářům ve věku od 8 let. Spojení poutavého vyprávění a úkolů vycházejících z učiva třetí třídy uvítají učitelé, kteří chtějí zábavnou formou přivést své žáky k přemýšlení. Knihu využijí i vychovatelé ve školních družinách.

Zakázaná zóna 1-4

Bill Myers, Samuel 1.-3. díl 128 Kč, 4. díl 148 Kč

1. Duchové – Je vyvolávání duchů jen dětská hra? Amulety pro štěstí jen nevinné přívěsky? Sourozenci z naší knížky si to možná také mysleli, než narazili na Tajnou společnost, kterou tvoří skupina jejich spolužáků.

2. Klam – Rebeka se zúčastnila přednášky o reinkarnaci a nechala se dokonce zhypnotizovat. Zážitek to byl děsivý a působivý. Rebeka teď musí zápasit o svou víru - i o vlastní život.

3. Zaklínadlo – Tajná společnost se rozhodla, že Rebeka bude za všechno, co udělala, tvrdě pykat. Děsivá akce začíná: výhružky, intriky, zaklínadla... Rebeka se ocitá ve velkém nebezpečí. Může ji zachránit už jen jediná věc - a musí na ni přijít ona sama.

4. Přízrak – Uprostřed noci klepe na dveře Rebeky a Scotta zahalená postava - paní z Cesty, jejich největší nepřítel, je přišla požádat o pomoc! Chce uspořádat spiritistickou seanci v opuštěném domě...

Na minutu s Maxem Kašparů

KNA, 85 Kč

Jinými slovy... Oblíbený autor Karmelitánského nakladatelství zahajuje stovkou svých „minutových“ zamyšlení novou knižní řadu „Na minutu s...“

V této publikaci si v myšlenkových „jednohubkách“ všímá nejrůznějších stránek lidského života.

Farní zahrada patří farnosti

V měsíci květnu nám přišla konečně potvrzená smlouva z katastrálního úřadu o darování pozemku přilehlého k faře (farní zahrady). Jedná se celkem o dvě parcely o celkové výměře 1 415 m² v ceně 2 320 600 Kč. (1 640 Kč/m²). I když to trvalo poměrně dlouho, přesto patří velký dík magistrátu, který nám tyto pozemky bezplatně předal.

Otec Václav

Program ve farnosti – červen

Út 31.5.	19.30	Informační setkání o výstavbě Komunitního centra Matky Terezy na Hájích	farní sál
St 1.6.	9.30	Setkání maminek na mateřské dovolené	kaple (A)
Ne 5.6.	15.00	Balonková oslava dne dětí s divadlem a opékáním buřtů	zahrada KC (E)
Po 6.6.	9.30	Alfa kurzy o základech křesťanství pro maminky s malými dětmi	MC Domeček (E)
Út 7.6.	19.00	Alfa kurzy o základech křesťanství pro všechny	Na Dně (E)
Út 7.6.	19.00	Koncert Taizé	kostel
Po 13.6.	16.00	Sdružení křesťanských seniorů: Přednáška JUDr. Josefa Plocka na téma „Křesťané a politika“	Na Dně (E)
St 15.6.	9.30	Setkání maminek na mateřské dovolené	kaple (A)
Čt 16.6.	16.15	Mše svatá na zakončení výuky náboženství v uplynulém školním roce	kostel
Ne 26.6.	Svatopetrská sbírka na bohoslovce (při mších svatých)		
Út 28.6.	19.00	Posezení na rozloučenou s P. Václavem	farní sál

Soukromá umělecká škola **ALTERA PARS**

v budově KC, Modletická 1401
alterapars@seznam.cz
alterapars.hopto.org

Informace a přihlášky:
 K. Sehnoutková 603.180.180
 L. Jurystová 604.746.563
 P. Mach 603.163.623

Kroužky šk.rok 2005/06

Flétna individuálně nebo skupina. (2-3 žáci)

Kytara individuálně nebo ve dvojici

Klavír, housle

Keramika–výtvarné techniky (např. kresba, olejomalba, malování akvarelem, koláže, kašírování, malba na hedvábí, sklo, batika, ad.)

Ceny: hudební kurzy od 1 050 do 2 500 Kč za pololetí, keramika a výtvarné techniky 1 300 Kč za pololetí

(V hudebních kurzech je volitelná délka lekce – 30 - 60 minut – i počet žáků ve skupině.)

Po 6.6. 18.00

Závěrečný koncert žáků prof. Benešové
 klub Na Dně, vchod E

St 8.6. 18.00

Závěrečný koncert žáků
 Na Dně, vstup: dospělí 10 Kč, děti 5 Kč)

St 15.6. 17.00

Výtvarné odpoledne pro děti a rodiče – batikování (s sebou vlastní trička, šátky), vstupné 40 Kč

St 22.6. 18.00

Závěrečný koncert žáků
 Na Dně, vstup: dospělí 10 Kč, děti 5 Kč)

Čt 23.6. 18.00

Hudební podvečer pro děti i rodiče
 v zahradě Křesťanského centra, opékání buřtů (s sebou hudební nástroje, zpěvníky a dobrou náladu), vstupné 10 Kč (buť v ceně)

AKCE KŘEŠŤANSKÉHO SPORTOVNÍHO KLUBU

Informace: Ing. Jaroslav Olšanský – tel. 603.256.411, jaroslav.olsansky@intax.cz
pátek–neděle 10.-12.6. **Vodácký víkend** / sobota–neděle 25.-26.6. **Vodácký víkend**

Připravujeme na následující školní rok:

Oddílové odpoledne – Miniškola sportu a práce v kolektivu pro mládež (min. 1x týdně)

Spolupráce s **Dixie** – soutěžně sportovní a tvůrčí odpoledne pro děti (1x týdně)

Aerobic pro děvčata (společně s Orlem 1x týdně)

Duchovní a vzdělávací kroužek - pro sportovní vedoucí a další zájemce 1x měsíčně

Lyžařský výcvik – **jarní prázdniny**, jednodenní lyžování o sobotách

Turistika o **podzimních prázdninách** a volných dnech; letní vodácký tábor

Populárně vzdělávací **víkendy** (astronomie, geologie, historie a památky)

Víkendové **lyžařské a vodácké akce**

(Alpy, Tatry, školení instruktorů, divoká voda)

Pašije podle Jana, **Literární večery** (pátrání po poselství v dílech slavných i zač. autorů)

Relaxační večer pro ženy se v červnu nebude konat, protože se jeho některé členky účastní semináře ve stejných dnech. Děkuji za pochopení.

Barbora Palečková

NÍZKOPRAHOVÝ KLUB PRO DĚTI ŠKOLNÍHO VĚKU

OTEVŘENO – PONDĚLÍ, STŘEDA A ČTVRTEK OD 15.30 DO 18.30 HOD

• volnočasové aktivity a zážitková pedagogika – hry, soutěže, sport, práce s hlinou a keramickými dlaždicemi, malování, batikování, ping-pong, modelaření, elektronika, programování a další.

• sobotní a víkendové výlety + vstup zdarma

KAMÍNEK

společensví pracující s dětmi a mládeží

OTEVŘENÝ KLUB VE STYLU ČAJOVNY S DOPROVODNÝM PROGRAMEM

se nachází v budově Křesťanského centra – Jižní Město, Modletická 1401, vchod E-přízemí ~ provozní doba st, čt, pá 10-22 hod.

Najdete u nás:

- příjemnou obsluhu, nízké ceny, občerstvení, denní tisk, stolní hry, odbornou knihovničku věnovanou problematice provozu neziskových organizací a práci s dětmi a mládeží (absenčně k zapůjčení)
- v dopoledních hodinách poradenství v oblasti řízení a provozu nevládních neziskových organizací – a to ZDARMA (objednávky na: kaminek@kaminek.org)

další informace na stránce: »»» **www.kaminek.org** «««

St 1.6. 19.30 Koncert folkové skupiny **NAČAS**, vstupné 30 Kč

St 8.6. 20.00 Koncert folkových skupin **GRANDIS KÁMEN** a **ÚRAZU**, vstup 30 Kč

Pá 10.6. 20.00 Koncert skupiny **HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PYPÍNA**, rock

Pá 24.6. 19.00 Vystoupení ukrajinských dětí z oblasti Černobylu s pásmem písní a tanečků

Jste dobrá (možná začínající) skupina, která chce koncertovat? Vytváříte alternativní divadlo? Chystáte zajímavou akci pro veřejnost? NABÍZÍME VÁM PROSTORY V KLUBU

11.5. kardinál Miloslav Vlk navštívil starostku Prahy 11

15.5. se konala pouť ke sv. Janu Nepomuckému na Hájích →

Fara a kostel sv. Fratiška z Assisi

Na sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax 272.934.261

e-mail: fara.chodov@volny.cz

http://www.kcmt.cz

Křesťanské centrum Jižní Město

Modletická 1401, 149 00 Praha 4

tel. 267.910.008

e-mail: krestanske@centrum.cz

http://kcjm.duch.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	sv. František	sv. Ludmila
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	18.00	–
Čtvrtek	–	18.00
Pátek	18.00	–
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.00, 20.00	10.00

E-mail

FARA

Václav Chroust (farář)

Vladimír Kalík (farní vikář)

Pavel Urban (jáhen)

Martin Flosman (past. asistent)

272.934.261

607.230.206

776.172.972

272.911.264

777.637.280

fara.chodov@volny.cz

vachroust@seznam.cz

flosmanm@post.cz

KŘESŤANSKÉ CENTRUM

Filip Malý (past. asistent)

Alice Žváčková (past. asistentka)

736.469.284

777.323.886

krestanske@centrum.cz

filip.maly@post.cz

azvackova@volny.cz

FARNÍ CHARITA

Eva Černá (ředitelka Charity)

Charita Chodov (peč. služba)

Charita Spořilov (peč. služba)

737.322.569

272.941.972

272.765.712

charita.chodov@email.cz

charita.chodov@email.cz

charita.chodov@email.cz

Prosíme nezapomeňte – uzávěrka příštího čísla bude 16. června

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete posílat na e-mail: fchodoviny@centrum.cz

FCHODOVINY Zpravodaj farnosti Chodov • redakce a typografie květnového čísla: KC • korektury: Hana

• za obsah odpovídá: P. Václav Chroust • e-mail: fchodoviny@centrum.cz • http://www.kcmt.cz/fchodoviny